

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 382/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 17 marca 2020 roku w sprawie II K 363/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Błędy w ustaleniach faktycznych co do uchylania się przez oskarżonego od obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna i wyczerpania przez niego znamion zarzuconego mu przestępstwa.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			

Materiał dowodowy wskazuje, że oskarżony uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego i miał do jego spełnienia negatywny stosunek. Świadczy o tym chociażby skonfrontowanie części jego wyjaśnień (tej, której Sąd Rejonowy zasadnie nie dał wiary) z dokumentacją dotyczącą wpłat rat alimentacyjnych. Oskarżony twierdził, że mimo skąpego uposażenia przeznaczał 50 zł miesięcznie na poczet alimentów na rzecz syna (k. 46) - a okazało się to wierutnym kłamstwem, bo ostatecznej wpłaty dokonał w dniu 19 września 2011 roku w kwocie 22,09 zł (k. 2, k. 5). Dowodzi to, że oskarżony ma świadomość ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem syna i co więcej, wie, że chociaż w części mógłby ten obowiązek realizować nawet w swojej obecnej sytuacji (zdaje sobie sprawę, że ma

możliwość
wygospodarowania
choćby tych 50
zł miesięcznie, bo
sam taką wizję
kreuje w swych
wyjaśnieniach) - ale
tego nie robi.

O jego negatywnym
stosunku do
obowiązku
alimentacyjnego
świadczy również
fakt całkowitego
ignorowania przez
oskarżonego
istnienia rodzzonego
syna, co wynika
zarówno z jego
wyjaśnień ("Ja nie
utrzymuję żadnego
kontakt z synem" -
k. 46), jak i z zeznań
pokrzywdzonego
podającego, że
ostatni raz widział
ojca na sprawie
o podwyższenie
alimentów w czasie
której ten się nawet
z nim nie przywitał
("na sprawie o
podwyższenie
alimentów 3 lata
temu nawet mi ręki
nie podał" - k. 112).
Zatem oskarżony nie
podejmuje żadnych
prób wsparcia syna,
a więc nie
jest zainteresowany
żadną, chociażby
marginalną formą
wykonywania
obowiązku
alimentacyjnego na
rzecz własnego

dziecka, bo tego nie chce.

Świadczy to o jego negatywnym stosunku do tego obowiązku, co w połączeniu z długotrwałością tego stanu oraz obiektywną możliwością chociażby częściowego realizowania tego obowiązku (o czym szerzej za chwilę) prowadzi do konkluzji, iż **mamy do czynienia z wyczerpaniem znamienia "uchylania się" od spełnienia obowiązku alimentacyjnego.**

W połączeniu z pozostałymi znamionami (czasokres niealimentacji, łączna wartość zaległych świadczeń okresowych, określenie ich wysokości orzeczeniem sądowym, wynikające z zeznań pokrzywdzonego narażenie na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych - vide k. 112 - 113 i k. 20), które również zostały przez oskarżonego spełnione,

stwierdzić należy,
**że oskarżony
wyczerpał swoim
zachowaniem
znamiona
przestępstwa z
art. 209 § 1 a kk.**

Sąd Okręgowy rozumie koncepcję zaproponowaną przez Sąd Rejonowy, ale się z nią nie zgadza. Sąd meriti przedstawił to niemal jak dylemat "deski Karneadesa", według tej koncepcji oskarżony stojąc przed perspektywą utraty specjalnego zasiłku opiekuńczego pobieranego z uwagi na opiekę nad bratem nie mógł podjąć się żadnej aktywności, która stanowiłaby realizację obowiązku alimentacyjnego wobec syna. Miałby zatem według tej wizji dylemat - realizowanie alimentacyjnego i moralnego obowiązku względem brata albo realizowanie takiego samego obowiązku względem syna, a że zdaniem Sądu Rejonowego w zaistniałym stanie faktycznym obowiązków tych nie dało się pogodzić i zrealizować ich jednocześnie,

należało
oskarżonego
uniewinnić (nie miał
on bowiem zdaniem
Sądu pierwszej
instancji
negatywnego
stosunku do
realizowania
obowiązku
alimentacyjnego
względem syna,
tylko wybrał
sprawowanie opieki
nad bratem, bo
w związku z
tym otrzymywał
zasilek). Z tym
rozumowaniem nie
sposób się zgodzić,
albowiem było to ze
strony oskarżonego
"pójście na
łatwiznę", i jak
to trafnie ujął
prokurator
"nieakceptowalna
ucieczka
oskarżonego przed
ciążącym nad nim
obowiązkiem łżenia
na utrzymanie
swojego syna". Otóż
wysokość tego
zasilku wynosiła do
dnia 31 października
2018 roku zaledwie
520 zł miesięcznie,
a po tej dacie
620 zł miesięcznie.
Tymczasem
oskarżony jest
mężczyzną w
średnim wieku,
nie ustalono, aby
cierpiał na jakieś
schorzenia
uniemożliwiające
mu pracę, a
ma intratny zawód

murarza. Wiedzą notoryjną jest, że stawka godzinowa murarza w 2019 roku wynosiła od 18 nawet do 20 zł netto za godzinę pracy, średnia stawka pomocnika murarza kształtowała się w tym czasie na poziomie około 15 zł netto za godzinę. W Polsce w okresie wskazanym w zarzucie praktycznie nie było bezrobocia, a wręcz przeciwnie, w branży budowlanej warunki zatrudnienia dyktował tzw „rynek pracownika”. W tych okolicznościach oskarżony zaledwie w ciągu jednego 40 - godzinnego tygodnia pracy byłby w stanie uzyskać wynagrodzenie porównywalne z wysokością otrzymywanego miesięcznego zasiłku opiekuńczego, gdyby tylko chciał i się o to postarał. A zatem mógł pogodzić oba w/w obowiązki i pracując w zawodzie zarobić na utrzymanie zarówno siebie, jak i na opłacenie opieki nad bratem i zapłacenie rat alimentacyjnych na rzecz syna. Zatem oskarżony miał

<p> obiektywną możliwość zrealizowania (chociażby częściowego) obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna i wcale nie musiałyby się to wiązać z porzuceniem na łaskę losu brata. Owszem, byłoby to trudniejsze niż droga wybrana przez oskarżonego, wymagałoby to od niego większego wysiłku, ale było realne i osiągalne. </p> <p> Dlatego Sąd Okręgowy nie zaakceptował konceptji Sądu Rejonowego uznając, że oskarżony wyczerpał wszystkie znamiona zarzuczonego mu czynu. </p>		
Wniosek		
O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

Z uwagi na treść art. 454 § 1 kpk Sąd Okręgowy musiał orzec kasatoryjnie.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	

Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

5.3.1.4.1.	wyrok uniewinniający	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Sąd Okręgowy uważa, że oskarżonego należy skazać - dlatego musiał wyrok uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania, bo reguła ne peius nie pozwala mu na inne rozstrzygnięcie.			
1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>			
Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Rejonowy nie będzie musiał powtarzać już przeprowadzonego postępowania dowodowego korzystając w szerokim stopniu z dyspozycji art. 442 § 2 kpk (w szczególności nie ma potrzeby ponownego przesłuchiwania jedyne go jak dotąd świadka w osobie pokrzywdzonego). Sąd Rejonowy może rozważyć zlecenie kuratorowi <u>jeszcze</u>			

<p>przed terminem rozprawy przeprowadzenie wywiadu środowiskowego celem zbadania rzeczywistego stopnia zaangażowania oskarżonego w opiekę nad bratem i trybu życia oskarżonego i jego brata. Sprawę w ocenie Sądu Okręgowego można zakończyć na jednym krótkim terminie, o ile nie ujawnią się jakieś nowe okoliczności.</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>7. PODPIS</p>		

<p>1.11. Granice zaskarżenia</p>	
---	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok uniewinniający		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana